

Епископ Јоаникије служио Литургију и помен Краљу Николи у никшићком Саборном храму (ВИДЕО)

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки и администратор Митрополије црногорско-приморске Г. Јоаникије служио је, у пonedјељак 1. марта 2021. Свету Архијерејску Литургију у Саборном храму Светог Василија Острошког у Никшићу.

Након Литургије, у којој је саслуживало свештенство никшићког намјесништва, Преосвећени Епископ је одслужио помен блаженопочившем Краљу Николи I Петровићу, поводом стотину година од његовог упокојења.

Обраћајући се ријечима архипастирске бесједи Владика је подсетио да је он био ктитор никшићког Саборног храма, те је дужност Цркве да се помоли за његову душу и сјети његових великих заслуга.

„Краљ пјесник, цар јунака, велики бесједник, мудрац, носилац великог наслеђа, носилац идеје Немањића, Балшића, Црнојевића и, посебно, велике и славне куће Петровић. Његове заслуге су велике и не могу се набројати у једном кратком говору, а ријетко се помиње, мада не знам зашто, да је краљ Никола био човјек дубоке вјере, да је љубио своју Цркву и светиње. За вријеме своје дуге владавине обновио је са својим народом многе светиње и подигао

нове“, указао је Епископ Јоаникије.

Додао је да величанствени Саборни храм у Никшићу краљ Никола није подигао сам, јер Црна Гора, у то вријеме, није била толико „јака“ да би могла саградити овакво здање.

„Знао је да у овом светом дјелу окупи своје велике пријатеље и покровитеље, руског цара Николаја II, кога овдје прослављамо као светитеља, краља Петра Карађорђевића, пријатеље из Грчке, који су приложили овај предивни иконостас, и умјетнике из Русије. За подизање овог Храма био је покренуо сву своју државу, малу, сиромашну, али, он је знао да је ово круна његовог ктиторства“, истакао је Владика.

Краљ Никола, навео је Преосвећени Владика, обновио је цркву старог Цетињског манастира на Ћипуру, манастир Враћину и многе друге цркве и светиње подигао. Ипак, мишљења је Владика, да је никшићка Саборна црква, по свему судећи, његово највеће градитељско дјело.

„Исто као што је његов изузетан успјех ослобођење Никшића и дијела источне Херцеговине. Сјећао се краљ свог поријекла, па кад је полазио да ослобађа Херцеговину `70. их година 19. вијека, ишао је са осјећањем да ослобађа своју дједовину и дједовину Светог Саве. Кад је крочио у Бањане, уочи битке на Вучјем долу, рекао је: Боже помози, ако нам Бог да побједу подићи ћемо цркву Светог Саве у Бањанима. Умјесто те цркве у Бањанима подигао је овај величанствени храм у Никшићу за покој душа црногорских и херцеговачких јунака, који су изгинули у Вељем рату, приликом ослобађања Херцеговине“, рекао је Његово Преосвештенство.

Истакао је да је краљ Никола, ношен Косовском идејом, као млад пјевао „Онам онамо“, гдје треба да пође наоружан са својом војском, да ослободи Косово и Метохију, Милошев гроб, Пећку Патријаршију, Високе Дечане.

„Бог га је и тога удостојио, те је ослободио сјевер Црне Горе и цијелу Метохију, а уочи Балканских ратова договарао се са краљем Петром шта ће ко да ослобађа. Краљ Никола је тражио да он ослободи Призрен, а краљ Петар, са којим није био у најбољим односима, није допустио, јер то мора да ослободи његова војска. Били су то велики људи, иако су их стално завађали из Европе“, рекао је Владика Јоаникије, нагласивши:

„Међутим, била је једна идеја, једна мисао, а у њеној основи је наша света православна вјера, којом је дубоко било прожето срце великог и узвишеног господара, краља Николе. Имао је он својих мана и врлина; добро је познавао

свој народ, није марио ако га је ко и надмудрио. Волио је да окупља мудре и културне људе, па су код њега дуго боравили: Лаза Костић, Симо Матавуљ, Симо Поповић и други. Много је радио и на пољу културе, јер, његовао је велико наслеђе Петровића и сам је био пјесник“, казао је Владика будимљанско-никшићки.

Краљ је у старости, оцијенио је Епископ Јоаникије, доживио тешке дане, дијелом и својом кривицом, ипак, никада не треба заборавити да је то био велики човјек, јунак, војсковођа са великим ратним успјесима.

„Не да осваја туђе територије, него да ослобађа своју дједовину. Много је на том плану учинио, као и на плану културе, много светиња подигао и украсио, вјеру православну величао и њоме био прожет, наслеђе Немањића истицао. Овдје је написао ону поему о Светом Сави, наглашавајући да су Немањићи родом из Зете, тиме се поносио и то уграђивао у своју идеологију“, указао је Владика, поручујући:

„Ми се данас, овдје, сјећамо његове вјере и његових заслуга, посебно, у овом светом храму, сјећамо се како је повео своју малу, али храбру, јуначку војску, објединио Црногорце и Херцеговце да се ослобађа дједовина Светог Саве, и његове љубави према својим јунацима, који су изгинули за ослобођење нашег отачаства, те је за покој њихових душа подигао овај велики Храм. Посебно је велика његова љубав била према Светом Василију Острошком коме се, увијек, молио и овај свети храм му посветио. Оставио нам је ову своју величанствену задужбину која сједињује у себи цијело православље, нас Србе, и Русе, и Грке и зато овај Храм такође носи велико предање и памћење“, закључио је Владика Јоаникије.

Светом богослужењу, у никшићком Саборном храму, присуствовала је министарка просвете, науке, културе и спорта у Влади Црне Горе, др Весна Братић са сарадницима, које је Преосвећени Епископ Јоаникије поздравио ријечима добродошлице, захваливши што су учествовали у данашњем помену.

mitropolija.com